

80 let Franca Radiška

Ob 80-letnici rojstva so se **Franca Radiška** spomnili celjski ptt planinci. Na domu sta ga obiskala predsednik PD PE PTT Celje **Štefan Krčmar** in dolgoletni planinec **Ferdinand Glavnik**. Videti je bilo, da se je jubilar njunega obiska zelo razveselil.

»Na današnji dan pričakujem nekaj obiskov, moram pa priznati, da ste me ptt planinci prav prijetno presenetili,« je dejal presenečeni in srečni Franc. Že po obleki je bilo videti, da je to zanj pomemben dan, saj »taboljša« obleka s kravato le ni prepogosta oprava za upokojenca, za katerega velja tisti značilni rek »moral ti, nimam časa«. Že navsezgodaj je moral tudi ta dan v pekarno, da je vnukom prinesel sveže žemljice, nasploh pa je imel še veliko opravkov, preden je lahko v miru pričakal svoje prijatelje.

»Ne morem se dovolj načuditi vitalnosti in vedrini, ki jo izžareva Franc. Njegov smisel za humor ni izgubil svežine in v njegovi družbi je vedno zabavno. Radi bi ga še naprej srečevali na planinskih izletih,« je dejal Štefan Krčmar.

»Zadnje čase nisem veliko hodil v hribe, vendar želim ob prvi priložnosti še na Triglav,« je dejal Franc Radišek. Gotovo mu bo to uspelo, če si bo le dovolj zgodaj razporedil čas, saj še vedno rad prijateljem in sosedom popravi kakšen čevelj, kar je bilo včasih številni družini glavni vir preživljanja.

Planinski prijatelji in znanci želijo Francu Radišku še mnogo zdravih planinskih let.

Branka Bizjak
(ptt novice)

Jubilant Stane Judec

Letošnje leto je **Stane Judec** iz Vrbja pri Žalcu praznoval 70 let.

Stane je eden izmed tistih marljivih anonimnih članov planinske organizacije, ki marsikaj postori, vendar se za to običajno ne ve. On je bil vse od ustanovitve PD Zabukovica poverjenik za Vrbje. Pobiral je članarino, članstvo je obveščal o izletih, pomagal je tu in tam. Za članarino si je šele letos dobil namestnika.

Doma je v Migojnicah pod Bukovico in že od mladosti je zaljubljen v ta hrib. Zato je bil med prvimi, ki so sanjali, da bi na Bukovici napravili skromno kočico. Začeli so pri PD Zabukovica, nadaljevali v okviru PD Žalec in ko so v PD Žalec začeli graditi novo kočico in počasi pozabljati na prvo, skromno kočico, so se vrnili v PD Zabukovica.

Sedaj organizirajo in vodijo izlete v okviru Društva upokojencev.

Ostali so člani planinske organizacije in tudi tu praznujejo jubilej.

Leta 1939 so se **Stane Judec, Ivan Mikek, Peter Šprajc ml., Ludvik Zupane, Marjan Čater** in še nekateri povezali z SPD — Savinjsko po-

družnico Celje in kot mladinski člani ustanovili — danes bi dejali — sekcijo, ki so jo imenovali Planinsko društvo Migojnice. Stane Judec ima ohranjeno izkaznico, v njej je znamkica za leto 1939 in tudi žig Begunjske v Mozirske kočice. Mikeku je poplava odnesla vso dokumentacijo, prvoborec Peter Šprajc ml. je umrl, prvoborec Ludvik Zupane je v Celju, v partizanih je padel Marjan Čater.

Mikek in Judec se spominjata delovanja te sekcije. V Šempavski tovarni so kupili platno, ga preparirali z lanenim oljem in posušili. Ohranjena je slika, ko so zbrani za 1. maj 1939 pred šotorom na Mrzlici. Mrzlica, Kal, Šmohor so bile njihove najbolj priljubljene točke, zahajali pa so tudi v Karavanke in v Alpe.

Zapišemo lahko, da je na območju današnjega PD Zabukovica že leta 1939 delovala organizirana planinska skupina. Okupator jo je razgnal, večina, ki so preživeli, so se po vojni ponovno vključili v planinsko organizacijo in marsikdo od njih je bil ustanovni član društva.

Franco Ježovnik

Optimistično leto jezerskih planincev

Društvo, v katerega je včlanjenih več kot polovico vseh krajanov, in istočasno društvo, ki oskrbuje najstarejše še nespremenjeno planinsko domovanje v slovenskih gorah, je pomembno v verigi slovenske planinske organizacije.

Z rezultati letošnjega leta bi rad povedal tudi drugim planincem, da PD Jezersko v svoji majhnosti posega na prav vsa planinska področja.

Že lani smo se skupaj s PZS pričeli pripravljati na gradnjo novega vodovoda do Češke kočice. Dotrajan oziroma že skoraj neuporaben vodovod nas je napeljal na misel, da bi le-ta moral biti uporaben tudi za majhno hidroelektrarno. Oskrbnik **Andrej Karničar** je to misel gojil vsaj že 15 let. V navezi z zelo zagnanim gospodarjem **Boštjanom Skubrom** je ekološko upravičena zamisel dobila peruti.

Lani material, letos razvitje 500 metrov po naročilu narejenih cevi v dolini, izredno zahteven transport razpotegnjenih cevi po tovorni žičnici do kočice in položitev cevi v izkopen kanal ter priklop na novo zgrajen rezervoar v slapu 200 višinskih metrov nad kočico. Realizacija brez izjemno požrtvovalnih članov društva sploh ne bi bila mogoča. Z delom je praktično živela cela dolina. 1360 ur evidentiranega fizičnega dela (brez organizacijskih poslov), velikokrat v slabem vremenu, preko dve toni materiala, znošenega do zaježja na hrbtnih . . . Neverjetno so se — pri razporeditvi težkih cevi po trasi — izkazali tudi fantje slovenske vojske, ki so kot prostovoljci opravili delo iz svoje lastne hribovske zavednosti.